

SUSRET SEDAMDESETOGODIŠNJAKA

joi, 15 decembrie 2016

Ve od 2008. godine, u sjedištvu Zajedništva Hrvata se svake godine priređuje svečana večera u čast generacije sedamdesetogodišnjaka, a na proslavu su pozvani svi pripadnici te generacije iz svih sedam hrvatskih naselja Karaševske županije.

5.

studenog stigao je red i generaciji rođenoj 1946., najbrojnijoj skupini vršnjaka koja se dosad odazvala pozivu. Ove godine u prostorijama Zajedništva Hrvata okupilo se je 51 sedamdesetogodišnjak iz svih naših sela, 21 iz Karaševa, 3 iz Nerma, 2 iz Jabalja, 3 iz Lupaka, 4 iz Vodnika, 7 iz Ravnika i 10 iz Klokota. Ovakvi susreti započeli su 2007. godine, kada je generacija iz Karaševa, koja je tada ispunila 65 godine, iskazala želju da se sastane u zgradi Zajedništva Hrvata. Taj prvi susret obradovao je sve prisutne i smjesta se stvorila zamisao da bi ovakve inicijative bile poželjne i u budućnosti. Stoga je Zajedništvo odmah sljedeće godine priredilo proslavu generaciji rođenoj 1938. godine, ali je taj put pozvao istogodišnjake iz cijele karaševske zajednice. Susreti sedamdesetogodišnjaka postali su danas lijepa tradicija.

Po večeri

od 17,00 sati, slavljenci su prisustvovali Svetoj misi u crkvi Marijina uznesenja iz Karaševa, gdje im je velečasni Petar Rebedžila poželio, između ostalog, da se još dugo godina raduju u životu i zdravlju zajedno sa svojim najmilijima.

„Lijep

je ovaj običaj, zato estitam svima vama koji ste došli danas da proslavite sedamdeset godina života. Isto tako, iskreno estitam i ostalim pripadnicima Vaše generacije koji iz raznoraznih razloga nisu se mogli odazvati pozivu. To su veoma lijepa godina i uvijek se radujemo kad imamo stare i mudre me u nama. Starost u sebi ne bi trebao biti problem nego bi trebao biti jedna velika radost. Veliko mi je zadovoljstvo kad vidim naše stare mudre sumještane, naše djedove i bake, koji u lijepim godinama nam davaju lijepa primjere, lijepo nas poučavaju i podržavaju onoliko koliko mogu. Upravo zato zahvaljujem Zajedništvu Hrvata i predsjedniku Slobodanu Gheri, zahvaljujem se što su uprili ili ovaj susret i neka dragi Bog vas podržava u svom blagoslovu i u svojoj milosti.“

Nakon mise, sedamdesetogodišnjaci su

krenuli prema sjedištvu Zajedništva Hrvata. Za poetak zaustavili su se u Amfiteatru gdje im je predsjednik organizacije Slobodan Ghera, poželio dobrodošlicu i estitao na lijepim godinama njihovog života.

„Dobro

nam došli u sjedište Zajedništva Hrvata i nadam se da se osjećate dobro kod nas. U svojstvu predsjednika Zajedništva i zastupnika u Parlamentu Rumunjske htio bih Vas sve toplo pozdraviti i poželiti Vam još puno sretnih godina u društvu unuci i najmilijih. Ova večer je posebna jer današnja akcija je namijenjena upravo Vama, sedamdesetogodišnjacima. Vaša generacija, rođena 1946. godine, je prva generacija rođena nakon drugog svjetskog rata, generacija koja je izrasla u teškim poslijeratnim uvjetima i postavila osnovu našega dobrostanja. Vi ste sad u zrelih godinama i imate iskustvo života. Prošli ste kroz teška vremena, po večeri od vašega djetinstva, preko vremena komunizma, kad

je naša; kara;evski identitet bio zanemaran, pa sve do naše dane. Mi Vam svi mnogo toga dugujemo. Bog je pomogao da nam se stvori Zajedništvo i da zajedno, uz crkvu i škole, sa uvamo naše obi ajne, tradicije, vjeru i tradicionalnu našu. Ja Vam želim da doživite i sto godine, da se sje ate dobro, da uživate uz naše obitelji. Ovu ve er poklanjamo Vam, dragi sedamdesetogodinjaci!

Ve era

je po ela s tradicionalnom molitvom, kada je vela asni Petar Rebedžila blagoslovio sve prisutne, a proslava je trajala do kasne sate u no i uz vrlo dobru glazbu iz vremena mladosti sedamdesetogodinjaka. Na kraju ve ere svakom sudioniku je bilo uru eno prigodno priznanje i fotografije.

Kakve

su bile prilike za vrijeme djetinjstva i kako se osje aju sada u zrelijim godinama, doznali smo od nekoliko pripadnika generacije slavljenika:

”Sam

se narodila u domu gde su mu bili dede i majke, nakon toga smo se podijeli i ošli da živimo u drugi dom. Za to vreme, u sobi smo spali po pet-est. Jelo je bilo paursko, to se gotvalo, pasunji, orba, topenje, mandra i malaj su bili svaki dan, a pita samo za blagdan. Pitu su inili oni to su imali žito posejano i brašno. Mandru i kiseljicu smo nosili i u školu. Cole nesmo kupovali, nego su nim mame i majke inile. Nam decam je bilo lepo, mi tako smo znali, ne drugo. Smo se družili kad smo pazili krave, svi smo bili na gramadi.

- Maria Bajka.

”Ja sam izrasao u familii od pauri, smo živeli

po siromano, roditelji su mi bili započinjeni. Od mala sam mu il, sam trebal da uvam maru. Na 10 godine sam znao da mlzem krave, da vozim ko iju, da teram konji. U 1963. godini sam izlezao kalfa i sam po el da radim u Ri ici, i onda sam napravio i doma atelier. Meni je bilo drago da radim i da se veselim.

Bojinca Lucacela.

”Ovako

je bilo tad, mali dok smo bili, dok nesmo pošli u školu smo išli da pazimo maru, krave, ovce, to smo imali. Kad smo pošli u školu smo sideli s majkama doma. Od drugoga razreda smo išli u školu neki poranini, neki otplani, e smo bili mlogo deca, škola plna. Sam se udala na 15 godine, tako su se odavale defke za to vreme.

- Marta Domaneanc.

”Sedamdeset

godine zna i jedan život kojega smo doisto proživeli. Ne zna i e tu je kraj života, kraj e biti kad odredi Bog.

- Martin Vorga

”Za

mene sedamdeset godine zna e jedan lep doživljaj. Se am se napolak od toga. Uživam u mojim godinama, ja se ne ose am star. Mi smo od odavna, ali nesmo nikako stari.

- Petar Gera.

”Za

mene sedamdeset godine zna e jedno vreme, od ro enja pa sve do sad. Godine su prošle živo, ja se ose am dobri. Bi e da se vidi na meni da sam star, ali ja se ne ose am star nikako. Duševno sam mlad, ješete možem da radim. Dok smo zdravi i možemo da radimo svi smo mladi.

- Marjan Ocil.

Lina
Tincul